

Omul de zăpadă

Lia Bugnar
teatru

Redactor : Corina Ungureanu cungureanu@litternet.ro
Răzvan Penescu rpenescu@litternet.ro

Editor format.pdf Acrobat Reader & coperta : Anca Șerban aserban@litternet.ro
Ilustrații : © 2003 Felicia Sanda Bugnar și Green Hours

Text : © 2003 Felicia Sanda Bugnar
Toate drepturile rezervate autorului.

© 2003 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader
Este permisă difuzarea liberă a acestei cărți în acest format, în condițiile în care nu i se aduce nici o modificare și nu se realizează profit în urma acestei difuzări. Orice modificare sau comercializare a acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet.

ISBN : 973-8475-11-2

Editura LiterNet
<http://editura.litternet.ro>
office@litternet.ro

2/32

Pagina anterioară

Pagina următoare

Lia BUGNAR
Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

Omul de zăpadă de Felicia Sanda Bugnar

Premiera absolută la Teatrul Luni de la Green Hours, 2003

Regia : Alexandru Dabija

Scenografia și costumele : Dragoș Buhagiar

Cu : Dorina Chiriac și Daniel Popa

Motto: "*Când tot ce ai e un ciocan, totul în jur îți pare cui.* "

Personaje: Bărbatul
Femeia

3/32

[Pagina anterioară](#)

[Pagina următoare](#)

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

Poveste despre mine scrisă cu o cariocă verde pe o foaie ruptă dintr-o agendă veche

de Lia Bugnar

E mai greu să scrii despre tine însăși decât să scrii o piesă de teatru sau un scenariu de film. Variantele de a o face sînt atît de variate că nu știi pe care să o alegi. Să scriu chiar exact ce e în capul meu la 34 de ani, să scriu mai degrabă cum aș fi vrut să fiu la 34 de ani (în fond visele unui om sînt importante ... adică poți să îți faci o părere despre el ascultându-le ... cel puțin eu una aș putea) ? Sau să scriu o chestie care să nu spună mare lucru dar să fie plină de farmec și haz ? E complicat, vă zic ...

Aș putea folosi fraze pe care le-am zis deja despre mine și care sînt verificate cum s-ar zice. Exemplu: "Scriu prea bine ca să distribui o actriță ca Lia Bugnar în piesele mele și sînt o actriță prea bună ca să joc în piese de Lia Bugnar". Acuma, punând-o pe hîrtie nici nu mi se mai pare cine știe ce frază (deși – culmea! – e adevărată) ...

Hai să încerc altfel. Metodic și cinstit. Ce sunt:

- 1) o fată din București, blondă, cu picioare lungi (fals! Sunt o femeie de 34 de ani care se crede puștoaică);
- 2) o actriță care joacă în teatre bucureștene (roluri de blondă cu picioare lungi, în care dicția contează mai puțin decât mersul de pildă);
- 3) o persoană care scrie texte haioase de teatru și film.

Astea au fost detaliile neimportante despre mine. Acum urmează cele importante:

- sunt cea mai fericită persoană pe care o cunosc
- am un bărbat superb (scenograf)
- am prieteni care îmi fac viața frumoasă

4/32

[Pagina anterioară](#)

[Pagina următoare](#)

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

- rîd zilnic
- fac sport (aproape) zilnic
- nu-mi place să trezesc oamenii cu telefonul
- am o grădină superbă și vara fac plajă în ea
- am un cățel deștept și semi-om
- am o mamă care râde
- scriu foarte ușor, e suficient să inventez prima propoziție, restul vine singur
- îmi place să conduc mașina
- alimentul meu preferat e pâinea
- n-am televizor și nici nu prea ies așa că am aflat de război după ce s-a terminat
- nu-mi place să citesc teatru
- îmi place să citesc în schimb
- îi cred pe oameni
- n-am computer și nici nu știu să folosesc așa ceva
- soțul meu zice că o să ne luăm computer
- eu aș prefera întâi să-mi repare mașina (o broscuță galbenă)
- scriu de mână
- dacă ne-am lua computer tot de mână aș scrie
- aș vrea să am un copil deși cred că e groaznic să-l hrănești zilnic.

CONCLUZIE: Am un pic mai mult decît merit, dar mă rog la Dumnezeu să treacă cu vederea chestia asta.

*****

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

Un bărbat, îmbrăcat îngrijit dar relativ modest, merge pe stradă încercând să fie calm. Când inspiră face un zgomot puternic, e evident că miroase ceva ce îi dă o stare de panică. Se întoarce brusc când într-o parte când în alta încercând să vadă dacă e cumva urmărit. Până la urmă nu se mai poate stăpâni și începe să fugă, cățărându-se pe o platformă aflată pe stradă (o construcție neterminată, eventual). După mișcările penibile cu care duce la bun sfârșit această operație ne dăm seama de două lucruri: în nici un caz nu e genul sportiv (1), e înnebunit de frică (2). Odată ajuns sus se uită cu atenție în jur să vadă dacă platforma e cât de cât o alegere bună, după care mai miroase multidirecțional un timp. Se așează în fund cu genunchii la gură.

FEMEIA :   Și dumneavoastră vă pute ?

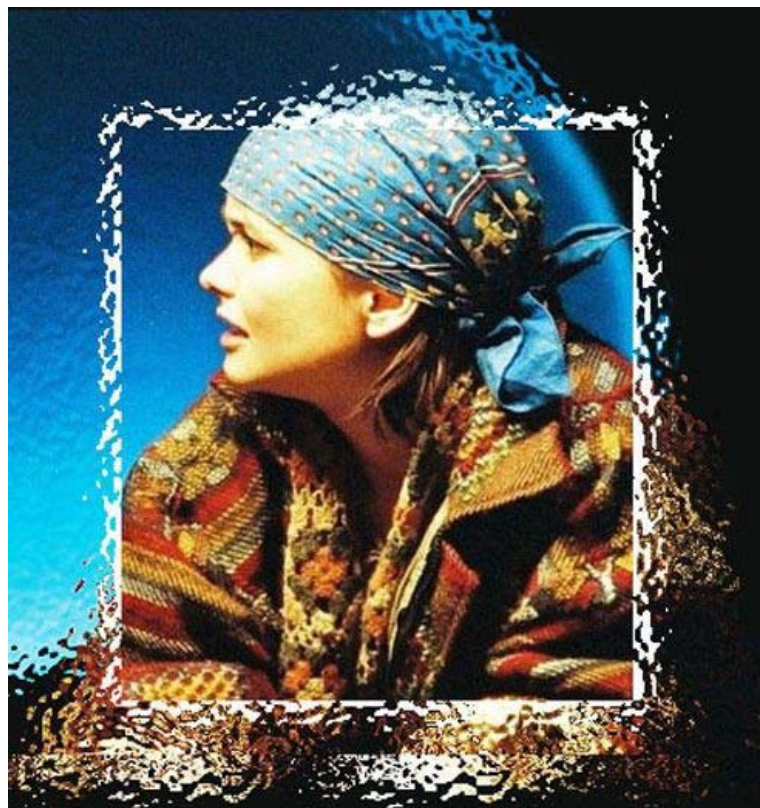
Bărbatul se sperie foarte tare, treaba lui cum face asta, și odată cu el descoperim și noi că pe platformă se află deja o femeie întinsă pe jos, cu o batistă la nas.

FEMEIA :   Iertați-mă că v-am speriat, n-am vrut.

BĂRBATUL :   Nu m-ați speriat.

FEMEIA :   Pute. Așa-i că pute ?

BĂRBATUL :   Îngrozitor. Nu înțeleg cum nu simte nimeni.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

FEMEIA : Credeam că am înnebunit eu. Ceilalți sunt atît de liniștiți. E clar că lor nu le pute.

BĂRBATUL : Da! Da! Asta m-a înnebunit și pe mine. (*adulmecă prin aer*) Ciudat că aici nu se simte. Putoarea aia ... Aici nu se simte ...

Femeia își ia cu precauție batista de la nas, fremătând ușor din nări.

FEMEIA : Așa e. Aici parcă nu pute ... Nu! Aici e bine! Doamne! Ce bine e aici!

BĂRBATUL : Da! E binișor. Stăm aici până trece.

FEMEIA : Stăm, stăm ... Trebuie să treacă până la urmă ... (*pauză*) N-are cum să nu treacă ... (*pauză*). Dumneavoastră a ce vă puțea ? Adică mă gândesc ... încerc să-mi dau seama ... ce fel de miros era ăla ?

BĂRBATUL : Nu era miros, era putoare.

FEMEIA : Așa e. ăla nu era miros.

BĂRBATUL : Era o putoare formată din mai multe mirosuri.

FEMEIA : Exact. Din mai multe mirosuri (*tac amândoi*). Mici.

BĂRBATUL : Puțea a mici ?

FEMEIA : Nu! Din mai multe mirosuri mici și ... și ...

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

AMÂNDOI: Și un miros mare.

Tac.

BĂRBATUL :   Știu că sună ... sună nu știu cum ... dar ... dar unde vă putea mirosul mare ?

FEMEIA :   Asta vroiam eu să vă întreb dar nu știam cum ...

BĂRBATUL :   Așa-i că ...

FEMEIA :   Da. Așa e. Îmi putea în urechi. Mirosul cel mare, iar cele mici în genunchi și în palme.

BĂRBATUL :   Exact. *(pauză)* Nu suntem nebuni. Dacă păteam asta singur era clar că sunt nebun, dar din moment ce și ... dumneavoastră ... Nu știu ... Ca să nu fii nebun trebuie minim doi ... Normal că ar fi fost bine să fi fost mai mulți dar ... Nici așa nu e rău ...

FEMEIA :   Nu! E foarte bine! Adică ... nu e bine ... Da' e bine că ai cu cine împărți ...

BĂRBATUL :   ... Putoarea asta ... E prea mult pentru un singur om. *(pauză)* Am senzația că trage aici. S-ar putea să răciți. Dați-mi voie *(Se ridică în genunchi, își scoate parpalacul și-l așterne în așa fel ca să încapă amândoi pe el, întinși pe burtă)*

FEMEIA :   Și ce ați rezolvat ? Acum o să tremurați dumneavoastră.

BĂRBATUL :   N-o să tremur. Noi, bărbații, nu suntem așa friguroși ca ... dumneavoastră.

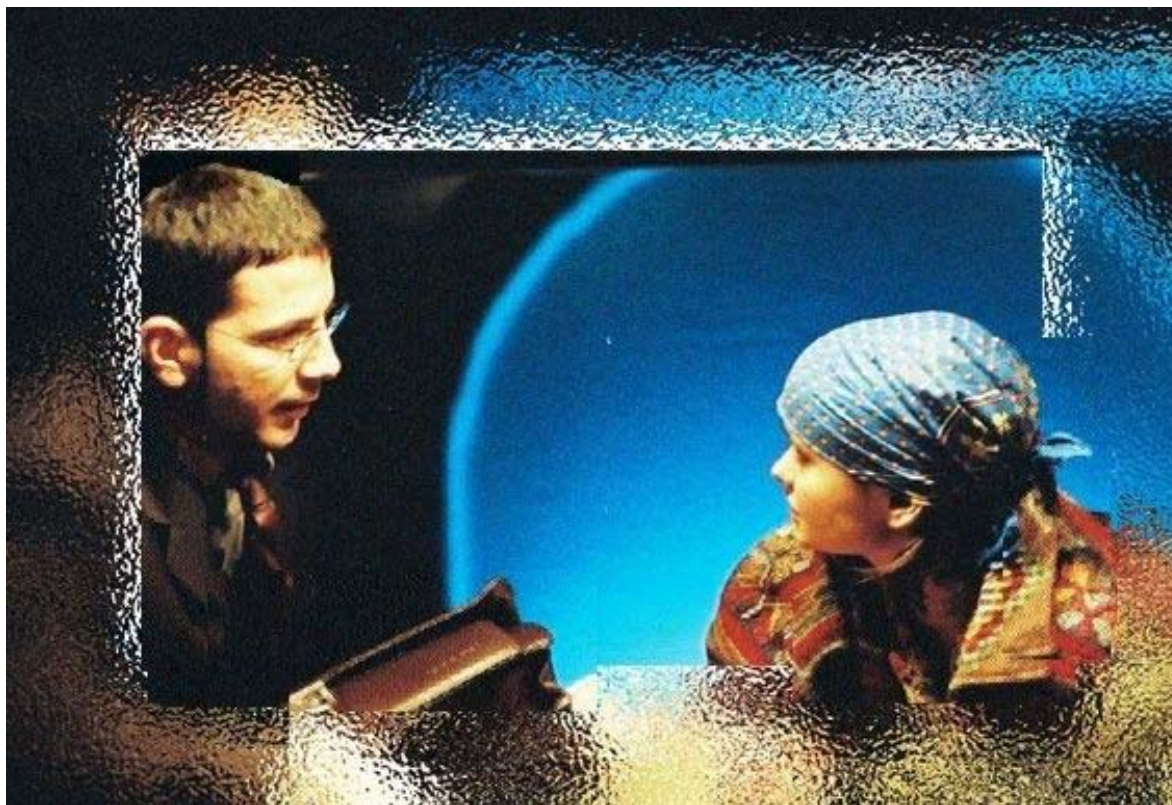
FEMEIA :   (*așezându-se pe parpalac*) Mulțumesc.

BĂRBATUL :   Soția mea mereu spune că parcă aș fi o sobă. Știți, ea e friguroasă rău de tot. S-o auziți cum îi clănțăne dinții câteodată.

FEMEIA :   Are circulația proastă.

BĂRBATUL :   Da. (*brusc*) Aoleu! M-așteaptă! Am uitat complet!

FEMEIA :   (*panicată*) Și ce faceți, plecați ?

BĂRBATUL : Trebuie. Altfel o să se enerveze îngrozitor. Și nu-i trece cu una cu două ... N-am încotro ...

FEMEIA : Îmi pare rău.

BĂRBATUL : Și mie dar ... trebuie să ... Doamne! Uitasem de-a binelea!

FEMEIA : Și dacă mai pute ?

BĂRBATUL : Sincer eu cred că ... a trecut. N-are cum să ... Oricum e aiurea ... Toată lumea e bine merci, numai nouă ne pute.

FEMEIA : Așa e. Și eu ar trebui să ajung undeva. Sigur am întârziat. Aveți ceas ?

BĂRBATUL : Nu. Am făcut duș cu el și nu era ...

FEMEIA : Antiacvatic. Eu n-am curaj să plec acum. Mai stau un pic. Și dup-aia ... sper că ... Oricum, la revedere!

BĂRBATUL : (*ridicându-se*) Trebuie să plec. Vă rog să mă înțelegeți ... dacă se supără ... dup-aia ... Știu că n-ar trebui să vă las așa ... dar ...

FEMEIA : Nu vă faceți probleme! În fond când am venit aici eram singură și uite că n-am pățit nimic ... Duceți-vă ... să nu se enerveze!

BĂRBATUL : Așa o să fac! Sper să vă descurcați!

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

FEMEIA : N-aveți nici o grijă! Sunt bine. La revedere!

BĂRBATUL : Atunci ... *(întinde mâna, îi întinde și ea mâna)*

FEMEIA : La revedere! Da' plecați odată! *(râzând)*

BĂRBATUL : Da. Asta fac. *(o privește)*

FEMEIA : *(ușor stânjenită)* O să se enerveze. Vă faceți griji degeaba pentru mine ...

BĂRBATUL : Parpalacul. *(femeia sare ca arsă)*

FEMEIA : Vai! Ce căscată sunt! Am uitat ... *(îi întinde parpalacul)*. Iertați-mă.

BĂRBATUL : Dumneavoastra iertați-mă că vă las singură și în frig. Da' se enervează și ... dac-aș mai veni și fără parpalac ...

FEMEIA : ... Știu.

BĂRBATUL : Ce știți ?

FEMEIA : Așa ... în general ... La revedere!

BĂRBATUL : La revedere! *(O privește o clipă după care începe să coboare, la fel de neatletic cum a făcut și acțiunea antonimă. În clipa în care ajunge cu picioarele jos, având încă mâinile pe platformă, se oprește câteva clipe, adulmecă panicat după care, disperat*

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

și cu mișcări haotice încearcă să revină pe platformă. Din cauza agitației e complet ineficient. Femeia îi sare în ajutor, apucându-l cumva din zona spate, picioare, și-l trage sus).

Bărbatul și femeia stau amândoi pe burtă, gâfâind.

BĂRBATUL : Duhnește de mi-a spart timpanele.

FEMEIA : Asta nu-i bine. Genunchii, palmele ?

BĂRBATUL : Mii de ace. N-ați văzut că nici nu mai reușeam să urc înapoi ?

FEMEIA : Și ce o să faceți ? Cu soția dumneavoastră vreau să zic ...

BĂRBATUL : Habar n-am ... Cred că o fi ajuns deja. De obicei întârzie dar ... Dacă m-aș ridica în picioare de-a binelea ar fi posibil să o văd ... În capătul străzii trebuia să ne întâlnim ...

FEMEIA : Atunci trebuie să se vadă de aici ... Ați putea să o strigați ...

BĂRBATUL : Da. Așa mă gândeam și eu ... (*pauză*) Mă întreb ... cum o fi sus ... în picioare ... Aerul, zic ... Oare pute ?

FEMEIA : Vreți să încerc eu ?

BĂRBATUL : Nu. N-aș putea să vă cer asta niciodată. Am să mă ridic eu.

FEMEIA : Nu fiți copil. Sunteți slăbit acum. Ar fi prea riscant. Încerc eu ...

BĂRBATUL : Nici să nu vă gândiți!

Până să termine de zis, femeia a țâșnit în sus. Stă câteva secunde în picioare scrutând strada apoi își pune mâinile la urechi. Se lasă în jos într-o mișcare aproape de leșin.

BĂRBATUL : *(se ridică într-o rână și o privește speriat)* : Doamnă! Domnișoară! Vorbiți! Spuneți ceva! Vă rog! *(își freacă mâinile neștiind dacă să o atingă sau nu)*

BĂRBATUL : Vă rog! Reveniți-vă!

Îi pune mâna pe frunte, apoi pe obraji. Nici o reacție din partea ei. Se apropie cu urechea de gura ei și ascultă cu atenție dacă respiră.

BĂRBATUL : Doamne! Doamnă, treziți-vă ...

Îi face masaj la urechi, mâini și genunchi într-o disperare frenetică. Până la urmă ea se mișcă ușor și deschide ochii. Ea e pe spate și el cumva deasupra ei.

BĂRBATUL : *(retrăgându-se brusc și așezându-se și el pe spate)* M-ați speriat rău de tot.

FEMEIA : Îmi pare rău. Mi s-au înmuiat genunchii.

BĂRBATUL : E vina mea.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

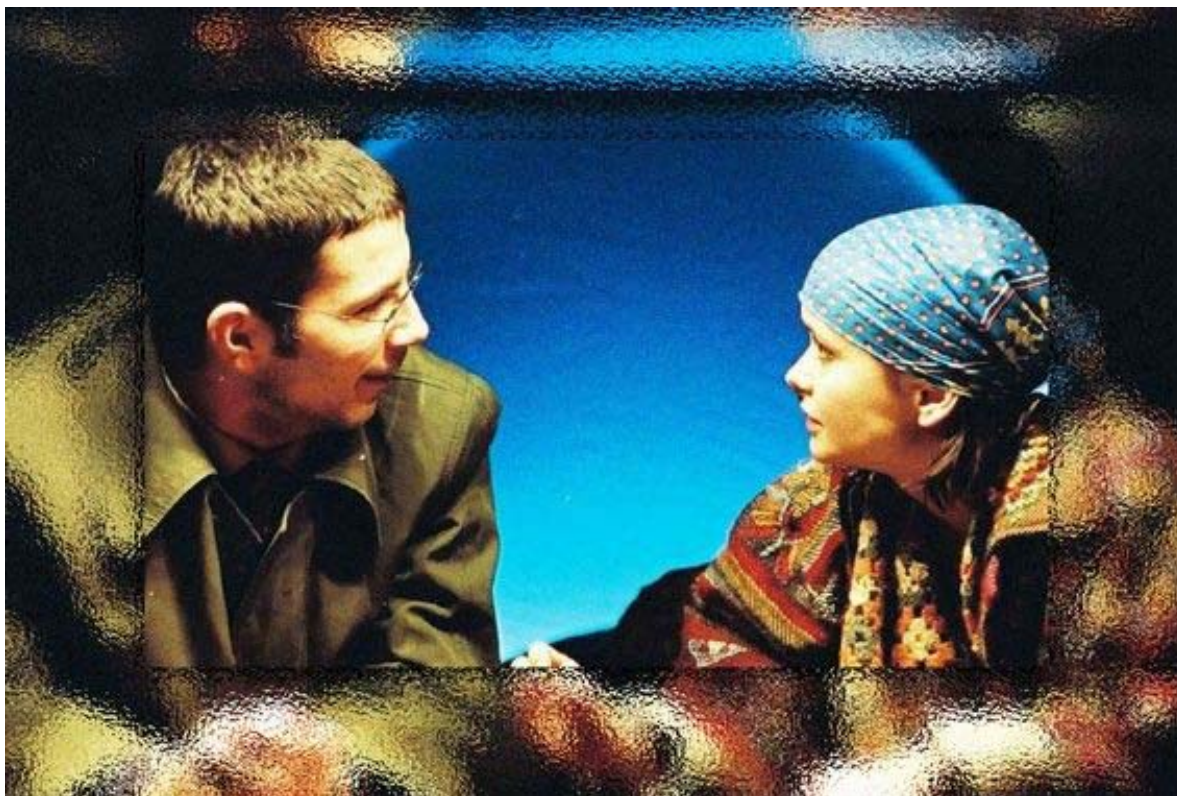
FEMEIA : Am vești bune. Nu cred că a venit încă ... Era doar o femeie cu un câțel sau o pisică, n-am putut să-mi dau seama.

BĂRBATUL : Într-o haină lungă de blană ?

FEMEIA : Da. Dar își plimba câțelul sau, mă rog, pisica. Nu părea să aibă întâln ...

BĂRBATUL : Ea e. Ea și câțelul.

FEMEIA : Aveți un câțel ? Și eu aș ...

BĂRBATUL : N-avem. Adică avem da' n-o să mai avem.

FEMEIA : (*grav*) E bolnav ?

BĂRBATUL : Nu! E ... sănătos, numai că ... Părea nervoasă ?

FEMEIA : Nu mi-am dat seama. V-am zis, părea că-și plimbă câțelul.

BĂRBATUL : Era nervoasă. Când se plimbă de colo-colo e nervoasă ... O să creadă că am făcut-o dinadins ca să nu-l rătăcim pe Câine.

FEMEIA : Cum adică ?

BĂRBATUL : Pe câțel îl cheamă "Câine". Edith mi-a interzis să-l țin și atunci m-am gândit că dacă tot nu va fi al meu n-are rost să-i încarc memoria cu un nume pe care după aia ar fi trebuit să-l uite. L-aș fi bulversat. Și-atunci îi spunem "Câine" că ăsta e un cuvânt pe care e bine să-l știe.

FEMEIA : Sigur ca da. E la fel de important cum e pentru noi cuvântul "om". Îl aveți de mult ?

BĂRBATUL : Îl am de ceva timp ... Nu pot să vă zic exact că, v-am spus am făcut duș cu ceasul și nu era ...

FEMEIA : Antiacvatic ...

BĂRBATUL : Dar, după mine așa, cred că îl am de vreo nouă ore.

FEMEIA : De ieri ?

BĂRBATUL : De aseară, mai precis. Băieții ... colegii de serviciu vreau să spun, mi l-au făcut cadou. Ieri a fost ziua mea!

FEMEIA : La mulți ani!

BĂRBATUL : Da. Mulțumesc. Știau că îmi doresc un câine dintotdeauna. Știu totul despre câini. Din păcate soția mea nu suportă ... Zice ca și așa nu avem spațiu. Are și dreptate într-un fel. Băieții știau că îmi doresc un Saint-Bernard ... Știți cât de frumos e un Saint-Bernard ?

FEMEIA : Nu e ăla cu butoiaș la gât ?

BĂRBATUL : Da! Exact! Și cu ochi de sfânt.

FEMEIA : Și ăsta ce rasă e ?

BĂRBATUL : Cine ?

FEMEIA : Cățelul. Câine.

BĂRBATUL : A! Câine! Câine e Ciuuaua. E foarte mic. Cât o veveriță. Totuși nu e suficient de mic ... Știți, soția mea nu suportă nici cel mai mic cățel. (*râzând*) Cred că și dacă ar fi cât un breloc tot l-ar goni. De fapt nu suportă ideea.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

FEMEIA : (*oftând*) Înțeleg. Totuși uite că-l plimbă.

BĂRBATUL : Nu-l plimbă. Am sunat pe la toți cunoscuții să-i găsesc un stăpân da' ... mă rog ... Trebuia să mă întâlnesc cu soția mea și cu Câine și la un moment dat să-l rătăcim pe Câine și să ... să ... săracu' Câine. (*îi tremură vocea*)

FEMEIA : (*și ei îi tremură vocea*) Nu fiți trist. Sunt sigură că o să-și găsească un stăpân.

BĂRBATUL : Credeți ? Nu-i așa ușor. Eu n-am reușit să-i găsesc. Să-și găsească el singur ? Pe cont propriu ?

FEMEIA : De ce nu ? Să zicem că trece pe lângă o mămică tânără, cu suflet bun și cu casa spațioasă care și-a scos copilul la plimbare. Copilul, când o să vadă un câine atât de mic, drăguț și vesel ... E vesel ?

BĂRBATUL : E destul de vesel, săracu'.

FEMEIA : Asta-i bine. Copilul o să spună : "Mama, ia uite ce "Câine" mic, parcă e o veveriță!". Și "Câine", datorită faptului ca i-ați dat un nume atât de inspirat, va crede că e strigat. Și o să se ducă la copil dând zglobiu din codiță. Mama, mamele în general la început nu vor căței, va spune : "Puiul meu am mai discutat subiectul "Câine". Am stabilit că vei primi cadou un câine abia când vei fi mai măricel." Și știți care-i șpilul ?

BĂRBATUL : Care ?

FEMEIA : De câte ori mama vă pronunța cuvântul "Câine", Câine va crede că e chemat și se va gudura, cine știe, poate va face și două, trei tumbe dacă are o zi bună. Credeți-mă, nici o mămică din lumea asta n-ar rezista la un asemenea spectacol. O să-și spună : "În fond mai bine să-l luam pe cățelul ăsta cât o veveriță, decât să-mi ceară un Saint-Bernard cu butoi când va fi mai mare".

BĂRBATUL : S-ar putea să aveți dreptate. Nu m-am gândit deloc când i-am pus numele că o să fie un fel de armă sentimentală ...

FEMEIA : Vedeți ? Cele mai ingenioase mișcări ale noastre sunt cele la care nu ne gândim deloc.

Lia BUGNAR
Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

BĂRBATUL : Vai! Iertați-mă! Am și uitat. *(își scoate parpalacul și-l întinde în așa fel încât să stea amândoi pe burtă, întinși pe el).* Mă simt mai bine acum când știu că ... oricum ... Câine are cât de cât șanse să ...

FEMEIA : Șanse mari! Acum nu mai depinde decât de el! Dar, vă spun, dacă Câine e cât de cât în formă, e exclus să nu se descurce!

BĂRBATUL : Da! Așa e! Edith cred că e deja un pachet de nervi. Părea nervoasă ?

FEMEIA : Nu prea. Părea că-l plimbă pe Câine.

BĂRBATUL : *(amuzat)* Cred că e furibundă.

FEMEIA : Ei, nici chiar.

BĂRBATUL : Nu vrea să o vadă lumea cu un câine. Să nu creadă cineva că e al ei. Că ea ar putea avea un câine. V-am spus, nu suportă ideea. Din principiu. Edith are foarte multe principii. *(pauză)* Să încerc să o strig ?

FEMEIA : Nu v-aș sfătui, dar faceți cum credeți. Oricum, dacă faceți asta, puneți-vă mâinile la urechi. Pute asurzitor. Și-n felul ăsta vă apărați și palmele.

BĂRBATUL : Așa o să fac. Mă duc.

Trage adânc aer în piept de parcă s-ar pregăti pentru o scufundare, își pune palmele pe urechi și se ridică în picioare. Îl vedem schimonosindu-se, apoi parcă ceva i-a secerat genunchii. Cade.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

FEMEIA : Domnule ... Domnule, vă e rău ?

Își freamătă mâinile neștiind dacă să-l atingă sau nu. Îi pune mâna pe frunte apoi pe obraji ... Nici o reacție. Ascultă respirația, începe să-i maseze într-o disperare febrilă urechile, palmele și genunchii. Bărbatul se mișcă și deschide ochii. Ea e oarecum deasupra lui. Se retrage brusc și se așează și ea pe spate.

FEMEIA : Ce spaimă am tras!

BĂRBATUL : N-am vrut să vă sperii. Îmi pare rău.

FEMEIA : Ați apucat să o vedeți ?

BĂRBATUL : Da. Tropăia de colo-colo.

FEMEIA : Nervoasă, deci.

BĂRBATUL : Am spus "tropăia".

FEMEIA : Furibundă. Și Câine ?

BĂRBATUL : Făcea pipi.

FEMEIA : Înțeleg.

Tac amândoi.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

BĂRBATUL : Ce ciudat!

FEMEIA : Ce anume ?

BĂRBATUL : Cu putoarea și ... cu Câine și ... (*începe să plângă*)

FEMEIA : Nu, vă rog!

BĂRBATUL : Iertați-mă! Nu mă pot opri. Dacă ați vrea să vă uitați puțin încolo, cred că m-aș potoli.

FEMEIA : Să nu vă fie rușine de mine! Vă înțeleg perfect. De când nu ați mai plâns ?

BĂRBATUL : Demult. De când mi-au murit peștii. Practic, de la 12 ani.

FEMEIA : Vedeți ? Asta e. Trebuie să plângem din când în când ... altfel ...

BĂRBATUL : Altfel ?

FEMEIA : Chiar vreți să știți ce cred eu ? Pentru că m-am gândit mult la asta. Eu plâng mereu și ... și atunci m-am gândit ... E instinctul de apărare în fața înghețului.

BĂRBATUL : Ce îngheț ?

FEMEIA : Ne îngheață sufletul. Se întâmplă lucruri care ne îngheață sufletul. Și atunci inima noastră face o căldură mare de tot și topește gheața asta. Lacrimile nu sunt decât o

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

altă stare de agregare a lucrurilor care ne îngheață sufletul. Când plângi e bine ... gheața se topește și ai scăpat ...

BĂRBATUL : Dumneavoastră ... aveți așa ... un fel de căldură ... Păreți plânsă recent. Poate chiar în dimineața asta.

FEMEIA : Așa e. Am plâns de dimineață.

BĂRBATUL : Plângeți în fiecare dimineață ?

FEMEIA : A! Nu! Plâng doar când îmi vine. Când am un motiv.

Tac amândoi.

BĂRBATUL : De ce ați plâns de dimineață ?

FEMEIA : De frică.

BĂRBATUL : Frică ? De ce ?

FEMEIA : Azi trebuia să-mi pun silicoane.

BĂRBATUL : *(O măsoară instinctiv după care își dă seama că ea a văzut privirea lui și se uită repede în altă parte. Se uită în direcția opusă ei în timp ce-i spune)* Vă e frică de operație ?

FEMEIA : A! Nu! Sunt foarte curajoasă la doctor.

BĂRBATUL : Păi, parcă ați spus că ați plâns de frică ...

FEMEIA : De frică de a nu pierde pe cineva.

BĂRBATUL : Înțeleg. E vorba de un bărbat. Iertați-mă că m-am băgat ca musca-n lapte. Credeți că mai pute ?

FEMEIA : Nu mă supăr că ați întrebat. Oricum am pierdut programarea. Așteptam de luni de zile. Acum nu-mi mai pasă.

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

BĂRBATUL : *(își face curaj și o privește în ochi)* Ce ciudat! Nu păreți de loc genul care ... care să ... să-și dorească o operație din asta ...

FEMEIA : Nici nu sunt. Dar n-o fac pentru mine. O fac ... vreau să zic, aș fi făcut-o pentru el.

BĂRBATUL : Mă tem că ... nu mi-e clar ...

FEMEIA : Nici mie. Cert e că așa ar vrea el să fiu.

BĂRBATUL :   Și dumneavoastră ? Ce vreți ?

FEMEIA :   Îl iubesc.

BĂRBATUL :   Și de ce ați plâns atunci ?

FEMEIA :   Pentru că mă gândeam că o să vin înapoi acasă cu doi sâni numărul patru ...

BĂRBATUL :   Fiecare ?

FEMEIA :   Da. Că o să vin cu ei acasă și o să văd în clipa în care am să intru și eu pe ușă, la un minut după impresonanții mei înaintași, un bărbat care de fapt nu mă iubește. Și nici nu m-a iubit.

BĂRBATUL :   Atunci de ce s-o fi făcut ?

FEMEIA :   Ca să pot să ies din povestea asta.

BĂRBATUL :   Și să cari după tine toată viața doi sâni numărul patru ? Atât de tare îl iubești ?

FEMEIA :   Da. Dacă mi-i făceam numărul patru, mi-ar fi devenit suficient de nesuferit ca să-l părăsesc. Cu 3 sau 2 mi-e că l-aș fi iertat. Și în afară de asta trebuie să fie unică senzația să-i dai în cap cu doi sâni nr.4. Îi poate fi fatal.

BĂRBATUL :   Nu era mai simplu cu o tigaie ?

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

FEMEIA : Oricum, uite că n-a fost să fie.

Tac amândoi.

FEMEIA : Până la urmă tot acolo am să ajung. Probabil că va face o asemenea mutră când am să intru pe ușă tot plată, încât am să-l părăsesc oricum.

BĂRBATUL : Vreau să-i văd.

FEMEIA : Pe cine ? Pe Edith și pe Câine ?

BĂRBATUL : Nu. Sâni dumneavoastră.

FEMEIA : Domnule! În caz că ați uitat vă amintesc că soția dumneavoastră se află nu mai departe de colțul străzii și vă așteaptă cu Câine ca să-l rătăciți.

BĂRBATUL : Vreau să-i văd.

FEMEIA : Bine atunci.

Se ridică și, cu spatele la spectatori, cu fața la Bărbat, își ridică bluza.

FEMEIA : Aștia sunt.

Timp de un minut el se uită și niciunul nu scoate nici o vorbă.

BĂRBATUL : Vă mulțumesc.

Femeia își lasă bluza jos. Se așează amândoi pe burtă și tac.

FEMEIA : Am un măr. Nu vreți să-l mâncăm ?

BĂRBATUL : Poate că ar trebui să-l mâncați dumneavoastră pe tot. Nu se știe cât mai durează situația asta și ... o să vă fie sete ...

Femeia a scos mărul și l-a rupt deja în două. Îi întinde jumătate.

BĂRBATUL :   *(o privește câteva clipe)* Mulțumesc.

Mănâncă măr amândoi în tăcere.

BĂRBATUL :   Mâncăți și sâmbureii ?

FEMEIA :   Nu. Îi păstrez în buzunar până uit de ei. Și dup-aia îmi place să-i găsesc și să-i mănânc.

BĂRBATUL :   Și mie îmi place să îmi uit lucruri bune prin buzunare ca să le găsesc.

Se ridică în genunchi și caută în buzunarul de la parpalac de pe partea lui.

BĂRBATUL :   *(trist)* Păcat! Cred că l-am mâncat, deși ... parcă nu mai țin minte ... îmi dați voie numai o clipă ...

Se apleacă peste ea și caută în buzunarul de la parpalac de pe partea ei.

BĂRBATUL :   L-am găsit! Știam eu că nu l-am mâncat. Vreți ?

FEMEIA :   Ce e ?

BĂRBATUL :   O jumătate de miez de nucă.

FEMEIA : Ce bun! Mulțumesc. *(mușcă jumătate și jumătate îi întinde lui. Bărbatul îl ia. Mănâncă amândoi în liniște)*

BĂRBATUL : Mă gândeam ... Dac-am avea provizii ...

FEMEIA : Da ...

BĂRBATUL : Când ar ploua ar fi mai complicat ...

FEMEIA : Mie îmi place când plouă ... Și în fond avem parpalacul ...

BĂRBATUL : Și iarna ?

FEMEIA : E frumos iarna. Miroase a zăpadă.

BĂRBATUL : Da ... iarna miroase cel mai frumos.

FEMEIA : Am putea face un omuleț de zăpadă ...

BĂRBATUL : Să fim trei ...

FEMEIA : Am mânca mere și nuci și am mânca zăpadă.

BĂRBATUL : *(începe să cante încet)*

A fost odat'
O fată frumoasă
Nu știu din ce clasă
Nu știu din ce clasă ...

30/32

[Pagina anterioară](#)

[Pagina următoare](#)

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

Și fata'vea
O carte cu poze
Albe, verzi și roze
Albe, verzi și roze.

Și mai era
Și-un om de zăpadă
Nu știu pe ce stradă
Nu știu pe ce stradă.

Bărbatul și femeia se ridică în picioare și încep să se legene îmbrățișați, într-un fel de dans.

Și l-a chemat
Pe om să-i arate
Pozele din carte
Pozele din carte.

Omul i-a spus
"Dacă vrei tu fată
Vino și-mi arată
Vino și-mi arată."

Lia BUGNAR

Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003

Și fat'a zis
"Nu pot că-s răcită
Și-am amigdalită
Și-am amigdalită."
Și omu' atunci
A intrat în casă
Deși știa prea bine
Că n-o să mai iasă.

Să știti și voi
Pentru omu' acesta
Eu mi-aș da și vesta
Eu mi-aș da și vesta.

CORTINA

32/32

[Pagina anterioară](#)

[Pagina următoare](#)

Lia BUGNAR
Omul de zăpadă

Editura LiterNet
2003